

MYSLIVECKÁ• LATINA A POVĚŠRY

ĀEtrtek, 20 zĀĀTMĀ- 2007

MyslivcĀm byla odedávna pĀmpisována Āarovná moc. Jejich takĀka neustálý pobyt v lesním šeru a tichu vzbuzoval v lidech pĀmedstavy o jejich kouzelné moci a spojení s tajemnými silami. Āíkalo se, Āže prý myslivci v lese trhají Āarovné byliny, Āže kule do zbraní lijí zvlášním zpĀ sobem a zvĀĀTM je prý poslouchá na slovo.

Dokonce se proslychalo, Āže mají myslivci spolky s Āáblem a moĀná proto si lidé pĀmedstavovali lidskou podobu vyslan pekeli, tedy Āerta jako myslivce. Pytláci se neodvašovali vystĀmelit na myslivce, protoše vĀĀTMili, Āže by se kulka od mys odrazila a zasáhla stĀmelce. Kdyšel nĀkdo nový do mysliveckého uĀení, dal si mistr pozor na to, co jeho uĀ zastĀmelil jako první. Trefil-li ĀtyĀnohé zvíĀme, znamenalo to, Āže zĀ stane u myslivcĀ dlouho. ZastĀmelil-li ale ptáka, tvĀže mysliveckou slušbu brzy opustí. Kdo chtĀl na hon jít a dobrou mušku mít, hrĀl tĀikrát ruĀnici pod práh u pro hlínu. Na ní pak tĀikrát plivl, sliny s hlínou zadĀlal jako tĀsto a potom s ní potĀmel ruĀnici. MyslivcĀm a rybĀĀm, šli na lov, nepĀál nikdo zdaru, protoše se vĀĀmilo, Āže by se jim pak lov nevydĀmil. Pokud mĀl nĀkdo za to, Ā ruĀnice zašovaná, mĀl potĀt hlavĀ krví zastĀmeleného zvíĀmete. Pro dobrou mušku se mĀlo vzít jeĀma dobrý kyselý ocet a trocha vody ze tĀí studnic, to vše dobĀme svaĀmit a poté s tím vymýt ruĀnici. Na den svatého F do východu slunce se mĀlo zastĀmelit nĀjaké domácí zvíĀme a jeho krví vytĀmit ruĀnici. Poté octem pomazat nábojnici neb a sobĀ nos. Toho, kdo tak uĀinil, se v myslivosti drĀelo štĀstí.

Āže si zvĀĀTM umí pomáhat vzájemně je známé", vyprávĀl lesní Hlávka, kdyš se jako kašdý sobotní veĀer seš farĀĀem a Āmídícím a Āekali na dalšho, aby si zahráli taroky. "Ale jednou jsem zašil nĀco, z Āeho jsem usoudil, má témĀĀ lidský rozum. Protoše se nám pĀemnošila Āerná, postavili jsme odchyťové zaĀmizení, do kterého se jiš prasat chytlo. Najednou však zaĀmizení pĀestalo fungovat, pĀestoše se ukázalo, Āže je prasata navštív protoše bylo patrné, Āže kukuĀmice, slouĀící jako návnada, byla vysbíraná. To mi vrtalo hlavou a chtĀl jsem znát pĀĀ. jsem si proto jedné mĀsíĀní noci na nedalekou pozorovatelnu a Āekal. MĀl jsem podezĀmání, Āže zvĀĀTM vypouš darebák. Najednou se objevila tlupa Āerné, bylo jich asi šest, a klidně táhne do chytáku. Klaplo to, jak padající dveĀme spadly. ZvĀĀTM to nijak nepoplašilo, jak jinak bývá obvyklé. "Tak je mám", Āíkám si, ale Āekám dál, abych zjistil, zda je nĀkdo z chytadla vypustí. Mezitím úplně dosáhl svého vrcholu a plně osvĀtloval chytadlo, odkud bylo slyšet funĀní a mlaskání, jak Āerná brala Āír. Najednou slyším, jak se tyĀovinou nĀco blíší. Z chytadla se ozvalo chrochtání, pozdĀji, kdyš jsem o tom pĀemýšlel, Āekl bych, Āže radostné. Zvuky z tyĀoviny se stále pĀco myslíte, pánové, Āže se objevilo? Kapitální jelen! Ten nadzvedl paroším pĀmíĀné bĀevno padacích dveĀmí a drĀel dlouho, aš celá tlupa vybĀhla. V bezmezném údivu jsem zapomněl, Āže mám sebou kulovnici." Starý lesmistr se chyst na svou poslední cestu. Navštívil ho jeho pĀitel, jiš starý vesnický farĀĀ. "Milý pĀiteli!", Āekl duchovní umírají mi, pokud nĀĀeho ve svém ĀivotĀ lituješ, Āeho ses dopustil, abys neodcházel obtíšen hĀmichem. Takový mysliv jstĀ nemĀl v ĀivotĀ snadné, aby šel v ĀivotĀ vĀdy tou správnou cestou." Lesmistr se zamyslel, pak se podí farĀĀe a povídá: "DĀstojný pane, kdyš jsem jako adjunkt nastupoval na své první místo - byl jsem ještĀ nezkušený zajíc - musela mi veĀer roztomilá dcera lesního ukázat mĀj pokojík. Pak ta dobrá dívka odešla, ale po nĀkolika minutách se vrátila a zeptala se: "PĀejete si ještĀ nĀco, pane adjunkte?" Āekl jsem Āže ne. Ona otázku opakovala, ale já jsem stále nevĀdĀl, co bych si mĀl pĀát. Ani kdyš pĀmíšla potĀetí se stejnou otázkou mne nic nenapadlo. Ale mĀšete mi vĀĀmit, dĀstojný pane, Āže ještĀ dnes lituji, Āže jsem tenkrát nemĀl Ā. A po tĀchto slovech odešel lesmistr do vĀĀných lovišů.

- Lord, který ušpatně vidí, vystĀmelil na jelena, ale nestrefil se. Ptá se komorníka: "Zabil jsem ho?" Komorník: "Nik mylorde, ráĀil jste mu udĀlit milost."

- Potkají se dva myslivci: šProĀjdeš na hon v takovémhle hrozném poĀasí?" šMošná budu mít štĀstí a nĀjakého zajíce zabije blesk!"

- Myslivec vyĀitavĀ promlouvá ke svému jezevĀíkovi: šDobĀme, pro dnešek ještĀ pĀjdu já, ale pĀmíštĀ uĀ do té nory bez ĀeĀí vlezš ty!"

- Hajná pĀmpomíná manĀelovi: šPepane, zítra je to zrovinka pĀtadvacet let, co jsme se brali. MĀl bys zastĀmelit bašanta!"

Myslivec na to: šProsím tĀ, copak ten chudák za to mĀĀže?"

d@niela